

Н. В. Березюк, педагог-організатор Малокужелівської ЗОШ I–III ступенів Дунаєвецького району, Хмельницька обл.

«УКРАЇНО, МОЯ РІДНА КРАЇНО...» (до Дня Незалежності України)

Святково прибраний зал. Плакати із зображенням прапора, малого герба України, слова гімну України, хліб, сіль, український рушник, аудіозаписи. Звучать позивні, на сцену виходять ведучі.

1-й ведучий

Україно! Ти для мене диво!
І нехай пливе за роком рік,
Буду, мамо, горда і вродлива,
З тебе дивуватися повік.

2-й ведучий

Україно! Ти моя молитва,
Ти моя розпука вікова.
Гримотить над світом люта битва
За твою любов, твої права.

Звучить Державний Гімн України.

День Незалежності України — головне державне свято України, яке відзначаємо щороку 24 серпня на честь прийняття Верховною Радою УРСР Акту проголошення Незалежності України, яке прийнято вважати датою утворення держави Україна в її сучасному вигляді.

1-й ведучий. Воскреснемо, брати і сестри, бо земля наша, хоч і розп'ята на хресті історії, але жива.

2-й ведучий. Воскреснемо! Бо ми живемо на цій Богом даній землі як народ, і рідне небо нам усміхається зі своєї високості.

1-й ведучий. Воскреснемо! Бо світить нам крізь віки пророцтво Тарасове: «Не вмирає душа наша, не вмирає воля!».

2-й ведучий. Встаньмо з колін, розірвімо пута, якими нас віками приковано до чорних скель. Високо підведемо голови, як це одвіку було написано нам на роду.

1-й ведучий. Пречиста блакить ясніє у безмірній високості України як праведна душа народу. Веселковою барвою розлилася вона в небесах віковичним знаменом, на якому палає золоте сонця.

2-й ведучий. Так, немає на світі кращого неба, ніж небо України. Високе, мов наш дух, воно благословляє свою Вкраїноньку, береже у віках її материнську любов, тому його ніколи не відділити від рідної землі.

Звучить пісня Т. Петриненко «Україно» у виконанні вокальної групи.

1-й ведучий. 24 серпня 1991 року Верховна Рада України урочисто проголосила Акт Незалежності України за створення самостійної держави — України. Цей історичний документ виражає волю українського народу, його право на самовизначення, передбачене ООН та іншими міжнародно-правовими документами, що продовжує тисячолітню традицію

“ Зацвітає калина,
Зеленіє ліщина,
Степом котиться
диво-луна.
Це моя Україна,
Це моя Батьківщина,
Що, як тато
і мама, одна.
А. Камінчук

державотворення на Україні, стверджуючи, що територія України є неподільною та на цій території мають чинність виключно Конституція і закони України.

1-й ведучий. Наш народ ішов до цього свята через утиски, в'язниці та сибіри, йшов довго, впродовж усієї історії від часів Київської Русі до наших днів. На цьому шляху загинула незліченна кількість кращих синів і дочок України, які відстоювали її незалежність, оскільки найтяжчим гріхом вважали... любити свою землю.

1-й читець

Народе мій, коли тобі проститься
Крик передсмертний і тяжка сльоза
Розстріляних, замучених, забитих
По соловках, сибірах, магаданах.
Державо напівсонця, напівтьми,
Ти крутишся у гадину, відколи
Тобою не спокутний трусить гріх
І доки сумління дух потворять.
Благословляю твою сваволю,
Дорого долі, дорого болю.
На все розхресті люті і жаху,
На все прозрінні смертного скрику
Дай, Україно, гордого шляху,
Дай, Україно, гордого лику.

Вокальна група виконує пісню на сл. Ю. Рибчинського,
муз. Ю. Ніколо «Моя Україна».

2-й ведучий. Вистрадавши, виборовши собі волю, Україна має тепер державні символи — герб, прапор і гімн, які уособлюють її історію, її сутність.

2-й читець

Вже скільки закривавлених століть
Тебе, Україно, імені лишали...
Тож встаньмо, браття, в цю гарячу мить:
Внесіте прапор вільної держави!
Степів таврійських і карпатських гір
З'єднався колір синій і жовтавий,
Гей, недругам усім наперекір —
Внесіте прапор вільної держави!
Ганьбив наш прапор зловорожий гнів,
Його полотна в попелі лежали...
Але він знов, як день новий, розцвів:
Внесіте прапор вільної держави!
Повірно в те, що нас вже не збороти,
І долучаймось до добра і слави.
Хай будуть з нами правда і Господь —
Внесіте прапор вільної держави!

Звучить пісня на сл. В. Крищенко, муз. О. Морозова «Одна-єдина».

1-й ведучий. Україна — одна з найбільших європейських держав, її площа 640 тис. км². На території

України мешкає понад 110 національностей. Чисельність населення становить 46 мільйонів осіб.

2-й ведучий. Ми пам'ятаємо, що рідне слово було втопане в землю, його висміював і забував де-націоналізований обиватель. За умов незалежності нашої держави українська мова, хоч не без труднощів, поступово посідає гідне місце в суспільстві.

1-й читець

Моя мова українська
Батьківська, материнська,
Я тебе знаю невивчену —
Просту, домашню, звичну,
Не з-за морів прикликану,
Не з словників насмикану.
Ти у мене із коріння —
Полею мені наговорена.
Дзвоном коси прокована,
В чистій воді смакована,
В поті людським намокнута,
З кров'ю моєю змішана
І аж до скону залишена
В серці моїм.

2-й читець

Україно, моя люба Вкраїно,
Чим я втішу тебе, чим тебе заспокою?
Чи про тебе розкажу, як тебе я люблю,
Чи слізьми розіллюсь, мов сирітська дитина,
Чим тебе заспокою я — бідна дитина.
Скажи, моя люба Вкраїно?

Звучить пісня на сл. О. Влатарьова, муз. О. Злотника «Рідна Україна».

3-й читець

Олег у Царграді свій щит до воріт прибивав,
На місці Москви ліс шумів, ведведі блукали,
За наші гріхи Бог монголо-татарів послав,
І ми із героїв надовго холопами стали.
Був час. Запоріжжя відважні сини
Стамбул, Варшаву і Відень лякали.
Та гетьмани наші союзників нових знайшли
Й московські бояри надовго до рук нас приборали.
Мазепа Іван проти царського гніту повстав,
Та внуки його двісті літ у церквах проклинали.
А тих, хто народ на століття в неволю продав,
Героями нації в нас величали.
Північний сусід Запорізьку Січ руйнував,
Коли козаки для царя Перекоп здобували,
Григорій Потьомкін за пазуху камінь ховав,
А наші діди його братом своїм називали.
Поети й художники наші в Європу ішли,
Своїми талантами світ дивували,
Париж покорили і в Римі визнання знайшли,
І лиш на Вкраїні імен їх не знали.
На острові Хортиця німець картоплю саджав,

Козацької слави на нім ще диміли руїни.
 А може, Тарас свій «Кобзар» лиш тому написав,
 Що ще молодого забрали його з України?
 Мій дід був хазяїном, землю любив і орав,
 І сів, косив день і ніч — поки зорі світили,
 А батько в колгоспі гнув спину і Бога молив,
 Щоб діти його на землі не робили.
 Не раз повертався я з далеких доріг,
 Походив, політав, поїздив по світі багато.
 Та ніколи не сяду на отчий високий поріг,
 Бо в Чорнобильській зоні стоїть моя батьківська хата.
 Народе мій бідний, за що тебе Бог покарав?
 Дав сонце і небо, Дніпро дав і землю багату,
 Та волю, сміливість і волю у тебе забрав,
 Ти молився мовою старшого брата.
 Так стань же з колін, державність свою відроди,
 Хай знає весь світ, що живуть тут не бидло, а люди,
 Верни свою славу, в Європу, як рідний, ввійди,
 Бо більше такої можливості, мабуть, не буде.

(Н. Щербак)

Звучить пісня на сл. і муз. Н. Май «Квітуча Україна».

1-й ведучий

Яка краса; відродження країни!
 Ще рік, ще день назад тут чувся плач рабів.
 Мовчали десь святі під попелом руїни,
 І журно дзвін старий по мертвому гудів.

2-й ведучий

Коли відкільсь взялася міць шалена,
 Як буря все живе схопила, пройняла, —
 І ось, дивись, — в руках знамена
 І гімн побід співа невільна сторона.

Звучить пісня на сл. і муз. Н. Май «Давайте, браття,
 заспіваємо».

1-й ведучий

Живи, Україно, живи для краси,
 І сили, і слави, і волі.
 Шуми, Україно, як рідні ліси,
 Як вітер в широкому полі.

2-й ведучий

Довіку тебе не скують ланцюги
 І руки не скрутять ворожі.
 Стоять твої вірні сини навкруги
 З шаблями в руках на сторожі.
 Звучить пісня «За Україну, за її волю».

1-й ведучий

Настала переміна!
 У цьому ж — ні найменшого гріха,
 На Україні буде Україна,
 А не чиясь окраїна глуха.
 Це так природно! Так, здається, просто...
 Що генієм омріяне пророцтво
 Урешті-решт усе-таки збулось!
 Учениця читає вірш В. Сосюри «Любіть Україну».
 Звучить пісня на сл. і муз. Н. Май «На нашій Україні».

2-й ведучий

Люблю тебе,
 Вітчизно, мила Україно,
 Бо щастя жити ти мені дала.
 Для мене ти одна і рідна, і єдина,
 Я все зроблю, щоб ти завжди цвіла.

1-й ведучий

Я — твій громадянин, я прагну підростати,
 Тягнусь пагінчиком до сонця і тепла,
 Моя свята і рідна, Україно-мати,
 Я все зроблю, щоб ти завжди цвіла.
 Свято закінчується «Молитвою за Україну».

Календар

СВЯТА СЕРПНЯ

Професійне свято військових, цивільних авіаторів і працівників авіаційної промисловості та транспорту — **День авіації** — святкуємо останньої суботи серпня. Свято встановлено Указом Президента України від 16 серпня 1993 року № 305/93. Повітряний рух України охоплює п'ять районів польотної інформації загальною площею 729,8 тис. км². В Україні створено об'єднану цивільно-військову систему організації повітряного руху. Україна — держава із повним авіаційним циклом, що має ефективну систему державного регулювання авіації, власну профільну освіту, підприємства літакобудування, розвинену мережу аеропортів і сучасну аеронавігаційну систему.

